

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0219/2012

27.6.2012

BETÄNKANDE

om utvecklingen av EU:s makroregionala strategier: nuvarande praxis och
framtidssikter, särskilt i Medelhavsområdet
(2011/2179(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: François Alfonsi

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	13
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR	17
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING	20
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	24

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om utvecklingen av EU:s makroregionala strategier: nuvarande praxis och framtidsutsikter, särskilt i Medelhavsområdet (2011/2179(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det operativa programmet för Medelhavsområdet för 2007–2013, som antogs av kommissionen i december 2007,
- med beaktande av programmet inom ramen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet för gränsöverskridande samarbete i Medelhavsområdet 2007-2013, som antogs av kommissionen den 14 augusti 2008,
- med beaktande av den strategiska planen från Arco Latino (”den latinska bågen”) för perioden 2010–2015 om ett strukturerat och innovativt Medelhavsområde,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om EU:s strategi för Östersjöområdet och makroregionernas roll i den framtida sammanhållningspolitiken¹,
- med beaktande av sin resolution av den 22 september 2010 om den europeiska strategin för ekonomisk och social utveckling i bergsregioner, öregioner och glesbefolkade regioner²,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2010 med titeln ”Slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid” (COM(2010)0642),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om Europeiska unionens strategi för Donauregionen (COM(2010)0715) och den vägledande handlingsplanen till strategin (SEC(2009)0712/2),
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om genomförande av Europeiska unionens strategi för Donauregionen³,
- med beaktande av rapporten från församlingen för lokala och regionala myndigheter i EU och Medelhavsområdet (Arlem) av den 29 januari 2011 om den territoriella dimensionen av unionen för Medelhavsområdet – rekommendationer för framtiden,
- med beaktande av sin resolution av den 7 april 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken – den sydliga dimensionen⁴,

¹ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 1.

² Antagna texter, P7_TA(2010)0341.

³ Antagna texter, P7_TA(2011)0065.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2011)0154.

- med beaktande av kommissionens rapport av den 22 juni 2011 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om genomförandet av EU-strategin för Östersjöregionen (COM(2011)0381),
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2011 med titeln ”Mål 3: en utmaning för det territoriella samarbetet – en framtida dagordning för gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete”¹,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 juni 2011, i vilka man godkände EU-strategin för Donauregionen och uppmanade medlemsstaterna att i samarbete med kommissionen fortsätta arbetet med tänkbara framtida makroregionala strategier, särskilt när det gäller området kring Adriatiska respektive Joniska havet,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 6 oktober 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” (COM(2011)0611),
- med beaktande av yttrandet på eget initiativ med titeln ”Territoriellt samarbete i Medelhavsområdet genom adriatisk–joniska makroregionen”, som godkändes enhälligt av Regionkommitténs församling den 11 oktober 2011,
- med beaktande av slutförklaringen från ordförandeskapet för det interninstitutionella forumet i Catania av den 10 december 2011 på temat gamla och nya aktörer i ett Medelhavsområde i förändring: folkens, regionernas och de lokala myndigheternas respektive regeringarnas och de överstatliga institutionernas roll i en integrerad strategi för gemensam utveckling,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken²,
- med beaktande av sin förklaring av den 19 januari 2012 om inrättandet av pakten mellan öar som ett officiellt europeiskt initiativ³, i enlighet med artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 mars 2012 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om EU:s strategi för Östersjöområdet (COM(2012)0128),
- med beaktande av Belgraddeklarationen från det 14:e ministerrådet om det adriatisk-joniska initiativet av den 30 april 2012,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om utarbetande av en marin strategi för Atlantområdet (COM(2011)0782),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0285.

² Antagna texter, P7_TA(2011)0576.

³ Antagna texter, P7_TA(2012)0016.

- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för kultur och utbildning (A7-0219/2012), och av följande skäl:
- A. Den makroregionala strategin för Östersjöområdet antogs 2009, och kommissionen har själv i sin rapport av den 22 juni 2011 (COM(2011)0381) framhållit ”värdet av [detta nya] sätt att samarbeta”.
 - B. Den 13 april 2011¹ uppmanade rådet kommissionen att ”spela en ledande roll i den strategiska samordningen” av den makroregionala strategin för Donauregionen.
 - C. Den makroregionala strategin syftar till att utvidga den europeiska sammanhållningspolitiken till att omfatta ett nytt område för territoriell utveckling.
 - D. Budgetposten ”tekniskt stöd till EU:s strategi för Östersjöområdet”, som inrättades på Europaparlamentets initiativ när unionens budget för 2011 antogs, har visat det värde som sådana anslag har för en positiv utvecklingen av makroregionala strategier.
 - E. Kommissionen har föreslagit en förstärkning av den transnationella delen av den territoriella sammanhållningspolitiken till stöd för nya makroregionala strategier².
 - F. Flera makroregionala projekt är långt framskridna, och kommissionen måste i sin samordningsroll hjälpa till att etablera en hållbar förvaltning och fastställa gemensamma kriterier och mätbara indikatorer för att utvärdera projektens relevans.
 - G. Medelhavsområdet har spelat en betydande geopolitisk roll i Europas historia.
 - H. Den så kallade arabiska våren har visat den strategiska potential som de geografiska, politiska och ekonomiska kopplingarna mellan de två sidorna av Medelhavet har.
 - I. Europaparlamentet uppmärksammar det framgångsrika samarbetet inom ramen för Barcelonaprocessen och unionen för Medelhavsområdet samt de multilaterala och bilaterala samarbetsinitiativ som tagits enligt EU:s instrument och program, t.ex. Europa-Medelhavspartnerskapet och det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet inom den europeiska grannskapspolitiken.
 - J. Europaparlamentet noterar den aktuella utvecklingen av unionen för Medelhavsområdet och att dess potential som katalysator i regionen kommer att fortsätta att öka.
 - K. Ett makroregionalt förhållningssätt skulle göra det möjligt att definiera ett övergripande projekt i detta område som har så stor betydelse för unionens framtid, för att skapa en väg ut ur den rådande krisen och infria förväntningarna i hela grannskapsområdet, i synnerhet de hos människorna i södra Medelhavsområdet.
 - L. Medelhavsområdet utgör en sammanhängande enhet med en gemensam kultur och miljö, som delar en mängd särdrag och prioriteringar som är gemensamma för det så kallade Medelhavsklimatet: samma grödor, överflöd av förnybara energikällor, i synnerhet

¹ Dok. 8743/1/11 REV 1.

² (COM(2010)0642).

solenergi, turismens betydelse, samma risk för naturkatastrofer (bränder, översvämningar, jordbävningar, knappa vattentillgångar) respektive den mänskliga faktorn, framför allt vad gäller föroreningar till havs.

- M. Medelhavsområdet är en mycket vidsträckt region som breder ut sig från öst till väst över nära 4 000 km, inbegripet ett flertal öregioner samt regioner med havs- och landgränser till Nordafrika. Därför bör man inrätta ett omfattande förbindelsenät för sjöfarten i detta område så att handeln kan utvecklas samtidigt som ländernas koldioxidutsläpp minskas.
- N. Om man bortser från artikel 174 i EUF-fördraget har de europeiska institutionerna ännu inte antagit en permanent strategi som tar hänsyn till öregionernas särskilda behov. För att man på bästa sätt ska kunna garantera full tillgänglighet till öregioner i Medelhavet och en bättre integrering av dem på EU:s marknad behövs det lämpliga resurser och en integrerad strategi för öregionerna där man beaktar de strukturella nackdelar som öbefolkningar har på transport- och energiområdet.
- O. Arbetet med förslaget till en makroregional strategi för området kring Adriatiska respektive Joniska havet går framåt och baserar sig på en lång tradition av samarbete och solidaritet i ett sammanhängande territorium runt Adriatiska respektive Joniska havet och stöds av de åtta medlemsstater som deltar i adriatisk–oniska initiativet, vilket flera gånger yttrats i förklaringar från de åtta deltagarländernas utrikesministrar (Ancona 2010, Bryssel 2011 och Belgrad 2012).
- P. I samband med utarbetandet av detta betänkande har det anordnats samråd med ett flertal berörda regioner, unionen för Medelhavsområdet och olika organ som är engagerade i EU:s territoriella sammanhållningspolitik.

De makroregionala strategierna i allmänhet

1. Europaparlamentet godkänner det makroregionala förhållningssättet inom ramen för den territoriella samarbetspolitiken för regioner som tillhör samma bosättningsområde, t.ex. samma havsområde, bergsområde eller flodbäcken. Parlamentet anser att de makroregionala strategierna blev inledningen på något nytt inom det europeiska territoriella samarbetet, genom att en lokalt baserad strategi tillämpades och samarbetet spreds till fler och fler områden genom att tillgängliga resurser användes på ett bättre sätt. Parlamentet rekommenderar att makroekonomiska strategier, mot bakgrund av det tydliga europeiska mervärde de ger, bör få mer uppmärksamhet inom ramen för det europeiska territoriella samarbetet, som ska förstärkas från 2013.
2. Europaparlamentet anser att en sådan hållning när det gäller territoriellt samarbete är motiverad, särskilt med tanke på att gränser har delat upp dessa områden under historiens gång, och att den kan främja integrationen av nya medlemsstater och deras regioner.
3. Europaparlamentet anser att den översikt som skapas genom en makroregional strategi skulle ge de territoriella samarbetsprojekten och den europeiska grupperingen för territoriellt samarbete ett större mervärde, och att även synergierna med de stora EU-strategierna, såsom det transeuropeiska transportnätet och den integrerade havspolitik, skulle förstärkas. Parlamentet anser att det även skulle bli lättare att använda andra instrument inom ramen för EU:s politik, t.ex. de som föreslagits av

Europeiska investeringsbanken. Parlamentet anser att dessa åtgärder skulle förbättra samordningen av den europeiska politiken på transnationell och interregional nivå.

4. Europaparlamentet rekommenderar att de makroregionala strategierna bör grunda sig på flernivåstyrelse för att säkerställa att lokala och regionala myndigheter, liksom så många parter och intressenter som möjligt, såsom universitet, forskningscenter och företrädare för det civila samhället, involveras i såväl utarbetandet som genomförandet av makroregionala strategier för att därmed öka den lokala och regionala förankringen.
5. Europaparlamentet betonar att makroregionerna främjar lokala politiska aktörers liksom icke-statliga aktörers medverkan, eftersom dessa regioner gynnar utvecklingen av effektiva samordningssystem som främjar ett decentraliserat synsätt för att se till att det civila samhället på ett meningsfullt sätt deltar i det politiska beslutsfattandet och för att skapa synergier mellan befintliga initiativ för att optimera resurserna och föra samman de involverade aktörerna.
6. Europaparlamentet anser att den makroregionala strategin kan göra unionens grannskapspolitik och/eller föranslutningspolitik mer effektiv.

De pågående makroregionala strategierna

7. Europaparlamentet gläds över att det bevisats att den makroregionala strategin för Östersjöområdet har ett betydande europeiskt mervärde. Strategin inbegriper ett handlingsprogram med tydligt fastställda prioriteringar och har dessutom godkänts av rådet och fått stöd från kommissionen och delas mellan alla berörda parter på nationell, regional och lokal nivå.
8. Europaparlamentet kräver att denna strategi genomgår en fullständig utvärdering på grundval av objektiva kriterier och mätbara indikatorer för vart och ett av de prioriterade områdena.
9. Europaparlamentet anser att det, för att säkerställa ett framgångsrikt genomförande av denna åtgärd, är nödvändigt att bevara förvaltningsstrukturen på lång sikt och att utvidga den till lokala och regionala myndigheter genom att beakta denna utvärdering under den framtida programperioden 2014–2020.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att till fullo stödja den antagna inriktningen för Donauregionen, som även denna måste utvärderas och uppföljas regelbundet.

De framtida makroregionala strategierna

11. Europaparlamentet föreslår att kommissionen samordnar ett förfarande för samråd och dialog om framtida makroregionala strategier. Parlamentet anser att prioriterade områden måste fastställas med tanke på det bristande samarbetet eller behovet av att förbättra det befintliga samarbetet mellan de europeiska regioner som tillhör olika medlemsstater men som delar bosättningsområde. Parlamentet anser att denna dialog bör utmynna i en preliminär plan för de europeiska makroregionerna, i nära samråd med framför allt de

berörda medlemsstaterna och regionerna, som inte bör vara bindande och som bör kunna ändras beroende på den lokala dynamiken.

12. Europaparlamentet anser att man inom de makroregionala strategierna bättre måste anpassa finansieringsnivåerna, liksom utnyttjandet av de befintliga resurserna och samordningen av instrument. Även om dessa strategier inte kräver ytterligare finansiering, institutionella instrument eller förordningar, behövs det finansiering för kontrollen av dessa i form av anslag till tekniskt stöd och anslag till inledande utvärdering och datainsamling samt till eventuell lansering. Den makroregionala strategin bör dessutom främja strukturprojekt, med hänsyn tagen till den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att beakta EU:s makroregionala strategier när man fattar beslut om budgetanslag, såsom sammanhållnings- och strukturfonderna, forskning och utveckling och framför allt regionalt samarbete.
14. Europaparlamentet anser att de operativa programmen bör vara nära knutna till motsvarande prioriteringar i de makroregionala strategierna, för att säkerställa bästa möjliga samordning av mål och medel.

Framtidsutsikter i Medelhavsområdet

15. Europaparlamentet stöder inrättandet av en makroregional strategi för Medelhavsområdet, så att man kan erbjuda en åtgärdsplan för att hantera gemensamma utmaningar och problem som länderna och regionerna runt Medelhavet står inför och strukturera detta område som är så viktigt för utvecklingen och integrationen i Europa, och uppmanar rådet och kommissionen att agera snabbt i denna fråga.
16. Europaparlamentet anser att en makroregional strategi för Medelhavsområdet som kopplar samman europeiska, nationella, regionala och lokala myndigheter, regionala organisationer, finansinstitut och icke-statliga organisationer i den europeiska delen av Medelhavsområdet samt unionen för Medelhavet, och som är öppen mot länderna i grannkapsområdet och/eller föranslutningsländerna, på ett betydande sätt kan höja den politiska och operativa nivån med avseende på det territoriella samarbetet i detta område. Parlamentet betonar vikten av att man utnyttjar befintliga regionala organisationers erfarenheter, befintliga resurser och landvinningar.
17. Europaparlamentet understryker att makroregionen i Medelhavsområdet skulle kunna säkra att EU:s olika program för Medelhavsområdet kompletterar varandra och att befintlig finansiering används så effektivt som möjligt. Ett verkligt mervärde skulle också kunna tillföras konkreta projekt som genomförs inom ramen för unionen för Medelhavsområdet, och relevanta tredjeländer och regioner skulle kunna involveras inom ramen för grannkaps- och partnerskapsinstrumentet när strategin ska utarbetas, i strikt överensstämmelse med de rättsstatliga principerna och på grundval av respekten för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och demokratiska principer. Vid behov skulle principen ”mer för mer” kunna främjas.
18. Europaparlamentet betonar att Medelhavsområdet, i egenskap av decentraliserat samarbetsområde som sträcker sig utöver rent geografiska gränser, är viktigt för att stärka

regionöverskridande beslutsfattande och utbyte av goda metoder, inte minst i fråga om demokrati, mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, miljö, ekonomisk utveckling, ekoturism samt partnerskap som avser kultur, forskning, utbildning, ungdomar och idrott. Parlamentet betonar den särskilda vikten av utbildning som en katalysator för övergången till demokrati.

19. Europaparlamentet anser att makroregionen i Medelhavsområdet måste utvecklas i enlighet med internationella regler om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, särskilt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar.
20. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att följa upp sina slutsatser av den 24 juni 2011 och att ta hänsyn till den positiva attityd som de berörda nationella, regionala och lokala territorierna visat gentemot den adriatisk-joniska makroregionala strategin, historiska kopplingar, traditioner och de initiativ som tagits, genom att anta denna strategi under de kommande månaderna som ett första steg mot en makroregional strategi för Medelhavsområdet.
21. Europaparlamentet betonar att den adriatisk-joniska makroregionala strategin utgör en betydelsefull faktor för försoning mellan områdena på västra Balkan och därmed kan hjälpa dessa länder på vägen mot EU-medlemskap.
22. Europaparlamentet ser gärna att det inrättas makroregionala strategier även för västra och östra Medelhavsområdet, som inbegriper viktiga sjöfartsaspekter och beaktar det stora antalet kust- och öregioner i Medelhavet liksom deras utvecklingsbehov. Parlamentet anser att man i dessa framtida strategier bör ta större hänsyn till miljöskydd, den biologiska mångfalden och hållbar turism.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut tillämpa artikel 174 i EUF-fördraget genom en strategisk plan, i syfte att komma till rätta med öregionernas strukturella nackdelar och skapa förutsättningar för ekonomisk tillväxt och effektiv social och territoriell sammanhållning. Parlamentet understryker att särskild vikt måste läggas vid att garantera full tillgänglighet till och territoriell kontinuitet mellan dessa regioner och kontinenten genom lämplig finansiering. Parlamentet uppmanar dessutom med kraft kommissionen att anta åtgärder, t.ex. en ökning för öregioner av tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse, i synnerhet avseende jordbruks-, transport- och fiskerisektorn, som bidrar till att göra öregionerna lika konkurrenskraftiga som fastlandsregionerna för att minska utvecklingskillnaderna mellan Europas regioner och garantera att de effektivt integreras på den inre marknaden.
24. Europaparlamentet hoppas att kommissionen kommer att ställa sig positiv till ödimensionen inom den makroregionala strategin för Medelhavsområdet, särskilt när man diskuterar statligt stöd som en legitim ersättning för de nackdelar som följer av en avlägsen belägenhet och när man anpassar sammanhållningspolitiken och innovations- och forskningspolitiken till öregionernas särskilda behov för att bättre integrera dem med Kontinentaleuropa.
25. Europaparlamentet betonar vikten av den kulturella och kreativa sektorn som en grundpelare för utveckling och sysselsättningskapande i öregioner.

26. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fastställa vilka instrument som krävs för att utvärdera och lansera eventuella nya makroregionala initiativ i västra och östra Medelhavsområdet, som till exempel pilotprojekt.
27. Europaparlamentet betonar att viktiga insatsområden i makroregionen i Medelhavsområdet bör rikta sig till lämpliga subregionala nivåer för samarbete i specifika projekt. Insatsområdena bör omfatta energinät, vetenskapligt samarbete och innovation, kulturella nätverk, utbildning och fortbildning, turism, handel, miljöskydd, hållbar sjöfart, sjöfartsskydd och sjösäkerhet samt skydd av den marina miljön mot föroreningar, överfiske och olagligt fiske, genom inrättandet av ett integrerat nätverk av rapporterings- och övervakningssystem för sjöfartsverksamhet, stärkning av goda styrelseformer och effektiv offentlig förvaltning för att främja sysselsättningen.
28. Europaparlamentet anser att samordningen av dessa tre makroregionala strategier – västra Medelhavet, Adriatiska respektive Joniska havet och östra Medelhavet – skulle göra det möjligt att föra en samlad politik för hela Medelhavsområdet, i synergi med de prioriteringar som fastställs av de regionala och internationella organisationer, och framför allt med dem som fastställs av unionen för Medelhavsområdet, och att genomföra goda exempel som kan bidra till att EU-strategins mål om en smart och hållbar ekonomisk tillväxt uppnås.
29. Europaparlamentet anser att det är viktigt, särskilt efter händelserna under den arabiska våren, att den nya makroregionen bidrar till utarbetandet av en ny strategi med tredjeländer för korrekt hantering av immigrationsflöden, med beaktande av de ömsesidiga fördelar som den ökade rörligheten innebär, baserad på insatser för att bekämpa fattigdom, främja sysselsättning och rättvis handel, och därmed bidra till stabiliteten i makroregionen.
30. Europaparlamentet anser, med tanke på att EU-regionerna kring Medelhavet delar sjö- och landgränser med Nordafrika, att en makroregional strategi skulle främja den södra dimensionen i EU:s grannskapspolitik och ge den en konkret territoriell dimension som skulle garantera en bättre hantering av migrationsflöden och få positiva effekter för de berörda ländernas ekonomier.
31. Europaparlamentet anser att en makroregional strategi i Medelhavsområdet måste samordna den befintliga EU-finansieringen, i synnerhet den finansiering som görs via grannskapspolitiken, sammanhållningspolitiken och fonderna för territoriellt samarbete, för att genomföra projekt i syfte att hantera de gemensamma utmaningarna, såsom att skydda och utveckla kulturarvet i Europa och Medelhavsområdet. Parlamentet påminner om betydelsen av en samordnad och balanserad grannskapspolitik i söder och av kulturella projekt som är berättigade till stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) för att klara av dessa utmaningar.
32. Europaparlamentet betonar vikten av den kreativa och kulturella sektorn och anser att denna ekonomiska sektor kommer att spela en allt viktigare roll för ekonomisk tillväxt och sysselsättning i regionen. Parlamentet kräver att man lägger särskild vikt vid att genomföra kulturella och akademiska utbytesprogram och vid att stärka kulturella och stabila turistförbindelser.

33. Europaparlamentet anser att kulturturismen kan ha särskilt stor inverkan på Medelhavsområdet, både ur ekonomisk synvinkel och som en faktor för ömsesidig kunskap och förståelse mellan kulturer.
34. Europaparlamentet betonar att en makroregion i Medelhavsområdet skulle främja den interkulturella dialogen, berika EU:s gemensamma kulturarv och mobilisera det civila samhället och därmed uppmuntra icke-statliga organisationer och folk i Medelhavsområdet att delta i EU:s kultur- och utbildningsprogram.
35. Europaparlamentet påminner om den grundläggande roll som utbildning spelar för demokratin och för den ekonomiska och sociala utvecklingen, liksom om vikten av yrkesutbildning för att bekämpa ungdomsarbetslöshet.
36. Europaparlamentet understryker att det inom ramen för makroregionen i Medelhavsområdet och med hänsyn till de ungas motivation, särskilt i de sydliga länderna, är viktigt att stärka samarbetet i ungdomsfrågor genom att främja europeiska program och skapa synergier med det arbete som utförs av Medelhavskontoret för ungdom.
37. Europaparlamentet betonar vikten av att särskilt fokusera på ungdomar, eftersom de kommer att utgöra grunden för en ny generation och ha störst inflytande på hur deras respektive länder kommer att möta framtida utmaningar.
38. Europaparlamentet rekommenderar att man, i syfte att främja utbytesprogram, dynamisk forskning, innovation och livslångt lärande, inrättar nätverk med högre utbildnings- och forskningsinstitutioner i den framtida makroregionen i Medelhavsområdet och utvecklar utbildningsinfrastrukturen i regionen samt avskaffar hindren för rörlighet bland studerande, personer som genomgår yrkesutbildning, unga volontärer, lärare, utbildare, forskare och administrativ personal. Parlamentet betonar behovet av att förbättra kvaliteten på undervisning och forskning i dessa nätverk genom att anslå tillräckliga medel och stödja programmen Tempus och Erasmus Mundus, särskilt med hänsyn till det låga antal personer som har mottagit stöd inom ramen för Erasmus Mundus-programmet i Medelhavsområdet.
39. Europaparlamentet konstaterar att konstnärers och konstverks rörlighet i Europa och Medelhavsområdet begränsas av olika hinder, som varierar mellan länder och regioner och inte bara hänger samman med viseringsproblem utan även med avsaknaden av en status för konstnärer och med de villkor som gäller för konstnärer i egenskap av skapare av konstnärliga verk, i synnerhet i de sydliga länderna. Parlamentet anser att en makroregion i Medelhavsområdet skulle främja ett ömsesidigt erkännande av konstnärers status, erbjuda en möjlighet att diskutera rörlighet och optimera utnyttjande av utbildningsprogram, arbete i nätverk och fri rörlighet för kulturaktörer, konstnärer och konstverk.
40. Europaparlamentet anser att man under nästa programperiod bör genomföra ett "Erasmusprogram för Europa och Medelhavsområdet", i syfte att främja rörlighet över gränserna för studenter från båda sidorna av Medelhavet, samt ett "Leonardo da Vinci-program för Europa och Medelhavsområdet" för ungdomar som, inom ramen för en makroregional strategi, vill skaffa sig yrkesutbildning utomlands.

41. Europaparlamentet betonar behovet av att vidta åtgärder för att motverka den tilltagande kompetensflykten från denna region.
42. Europaparlamentet anser att man bör dra största möjliga nytta av Medelhavsområdets historiska, kulturella och språkliga mångfald, som är en innovationskälla som främjar kulturella och kreativa industrier samt turistnäringen. Samarbete mellan museer och kulturinrättningar bör också uppmuntras och stödjas.
43. Europaparlamentet påminner om att länderna runt Medelhavet särskilt intresserar sig för europeisk film och europeiska audiovisuella verk, som fortfarande i hög grad påverkar dialogen mellan kulturerna i denna region, som en del av det nuvarande skedet i den demokratiska utvecklingen i dessa samhällen.
44. Europaparlamentet föreslår att bättre samarbete och handel bör eftersträvas med tredjeländer i syfte att främja den europeiska produktionens status på den globala marknaden, särskilt i Medelhavsområdet, och därmed uppmuntra kulturella utbyten och nya initiativ till stöd för dialogen mellan Europa och Medelhavsområdet och den demokratiska utvecklingen i hela området, inte minst med tanke på de åtaganden som gjordes vid Europa–Medelhavskonferensen om film.
45. Europaparlamentet uppmanar de berörda medlemsstaterna att uppmuntra den samarbetsvilja som har visat sig i samband med utarbetandet av detta betänkande och uppmanar med kraft det framtida cypriotiska ordförandeskapet att stödja detta projekt så att kommissionen och rådet utan dröjsmål kan anta en handlingsplan för den makroregionala strategin för Medelhavsområdet. Parlamentet understryker dessutom vikten av mellanstatligt och interregionalt samarbete vid utarbetandet av en makroregional strategi.
46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

1. Uppkomsten av makroregioner

Makroregionen Östersjöområdet lanserades 2009 för att man lättare skulle kunna lösa regionens ekonomiska och miljörelaterade problem genom samarbete mellan en rad länder som gränsar till varandra. En makroregional strategi utformades för att samordna det redan pågående och omfattande sektoriella samarbetet. Strategin har fyra pelare – miljö, välbefinnande, tillgänglighet och säkerhet – samt en handlingsplan med 15 prioriterade områden och 80 flaggskeppsprojekt.

Denna erfarenhet gav inspiration till andra projekt. Bland annat togs de första stegen mot en makroregion kring Donau, och andra makroregioner planeras. De berörda institutionerna, medlemsstater, regioner och lokala myndigheter samråder med varandra för att upprätta liknande ramar inom andra makroregioner i Europa som har gemensamma särdrag, t.ex. samma havsområde, samma bergsområde eller samma flodbäcken.

De makroregionala strategierna ger nya möjligheter till territoriella samarbetsprojekt som stöds av sammanhållningspolitiken. De kan komplettera unionens övergripande strategier, t.ex. de transeuropeiska transportnäten eller den integrerade havspolitikerna. De kan bidra till att de regionala programmen och målen i Europa 2020-strategin stämmer bättre överens med varandra.

2. Dagsläget och de första erfarenheterna

Begreppet makroregion har engagerat de berörda aktörerna, och det ökade intresset visar att det finns en tydlig avsikt att satsa på detta nya område inom EU:s offentliga politik för territoriell utveckling. Det finns sakliga skäl för det – samverkan mellan regioner i samma grannskap – men också historiska och kulturella skäl, eftersom dessa regioner har en gemensam historia sedan århundraden tillbaka. Dessa historiska förbindelser utgör en grund för samarbete, även om förbindelserna ibland behöver stärkas eller återupprättas. Intresset för makroregioner vittnar också om att den europeiska tanken vunnit terräng.

Kommissionen deltog i genomförandet av strategin för Östersjöområdet. Rådet uppmanar i sina slutsatser av den 13 april 2011 om makroregionen kring Donau på nytt kommissionen att ”spela en ledande roll i den strategiska samordningen”. Att förvalta en sådan insats är dock en komplicerad uppgift som kräver omfattande tekniskt stöd. Generaldirektoratet för regionalpolitik kan för närvarande inte ta på sig mer av detta arbete.

När den första uppståndelsen har avklingat finns det en verklig risk för att vi står där med en stor, budgetslukande och ineffektiv apparat. Den så kallade tre nej-regeln har också återopats: nej till nya anslag, nej till nya institutionella instrument, nej till nya regelverk. Rådet har dock lättat på detta krav och utlovade den 13 april en tre ja-regel: ja till kompletterande finansiering, ja till samordning av institutionella instrument, ja till utarbetande av nya projekt. Detta förhållningssätt är ett försök att hitta den nödvändiga balansen innan man antar förordningarna om den kommande territoriella sammanhållningspolitiken för 2014–2020.

3. Mervärdet av makroregionala strategier

Östersjöområdet är ett exempel på flera av de möjligheter som makroregionala strategier kan ge. Främst handlar det om att erbjuda en referensram för sammanhållningspolitiken och att främja samarbetet mellan olika sektorer inom ett gemensamt bosättningsområde. Detta ramverk kan bidra till att rikta investeringarna mot ökad komplementaritet, påverka prioriteringarna för de olika regionala utvecklingsplanerna inom samma europeiska makroregion samt leda till ett helhetsgrepp och verkliga synergier inom en integrerad strategi.

Andra fördelar med strategin är att den möjliggör ökad medverkan och bättre samverkan mellan EU:s olika interventionsmekanismer, utöver de direkta anslagen till sammanhållningspolitiken. Detta gäller särskilt Europeiska investeringsbanken. Strategin gör det också möjligt att minska splittringen mellan regionala resurser och medlemsstaternas resurser genom ett flernivåstyre. Det är en strategi som alla parter vinner på.

Slutligen ger makroregionala strategier en lämplig ram för förnyad dialog och för givande och konkreta förbindelser inom unionens grannskapspolitik.

4. Svårigheter som måste övervinnas

Varje makroregional strategi har två dimensioner: en territoriell som definieras av tillämpningsområdet och en funktionell som definieras av de fastställda prioriteringarna. Innan en sådan plan kan sättas i verket måste man ha vunnit de berörda förvaltningarnas stöd. Därför får man räkna med en förberedande fas på ett till två år innan en makroregion kan förverkligas.

När det gäller styrningen av makroregionerna bör man undvika att fastna i ett system av mellanstatliga styrelseformer, även om regionernas transnationella karaktär förutsätter medverkan av de berörda medlemsstaterna. Det krävs ett flernivåstyre, som framför allt omfattar den regionala nivån, för att bevara den europeiska tanken och se till att den makroregionala strategin kompletterar EU:s regionala utvecklingspolitik.

Ett spontant bildande av nya makroregioner är ingen framtidsmodell. Det vore alltför slumpmässigt och skulle förhindra konsekventa insatser. Varje makroregion bör vara resultatet av ett lokalt baserat tillvägagångssätt som utgår från ett verkligt engagemang hos aktörerna på plats.

Grannregioner måste involveras så att ett stort antal projekt kan utvecklas inom de makroregionala strategierna. Denna medverkan bör bygga på regionala handlingsprogram, inte på en utrikespolitisk dimension.

5. Tänkbara åtgärder

De makroregionala strategierna bör utvecklas genom vittomspännande diskussioner så att man kan göra en sammanställning över problemen på plats och undvika vaga projekt eller projekt som enbart är förknippade med omedelbara politiska överväganden. En färdplan för

europiska makroregioner behöver utformas, även om den inte blir tvingande och kommer att förändras i takt med den lokala utvecklingen.

För varje makroregion behövs en förberedande fas. Under denna fas anordnas en rundabordskonferens mellan de berörda parterna för att fastställa de viktigaste strategiska områdena och grunderna för det framtida styret: antingen ges ett organ en ledande roll eller så skapas en europeisk gruppering för territoriellt samarbete eller så införs gruppstyre med väl definierade ansvarsområden som delas mellan olika stater eller olika regioner, eller någon annan metod. Enligt rådets beslut är kommissionen den instans som är bäst lämpad för att leda dessa förberedelser. Kommissionen behöver frigöra de mänskliga och finansiella resurser som krävs för en sådan satsning.

De finansiella medlen för att stödja det makroregionala samarbetet måste hämtas från det territoriella samarbetet i sammanhållningspolitiken. Detta motsvarar viljan att markant öka budgetnivån, enligt den önskan som Europaparlamentet redan uttryckt för programplaneringsperioden för 2014–2020, vilket även kommissionen har visat sitt stöd för, i synnerhet i den femte rapporten om sammanhållningspolitiken som förordar ett förstärkt transnationellt samarbete.

Finansieringen skulle kunna bestå av anslag till tekniskt stöd, både under det förberedande arbetet i kommissionen och under genomförandet i det styrorgan som tar vid när förberedelserna är över.

Den finansiella komplementariteten kan uppnås genom att prioriteringarna i den makroregionala strategin knyts till urvalskriterierna i inbjudan att lämna projektförslag till de operativa programmen i sammanhållningspolitiken, vilket man har gjort inom Östersjöstrategin.

6. Betydelsen av en makroregional strategi för Medelhavsområdet

Medelhavsområdet har en enhetlig naturmiljö, och länderna i området förenas av en gemensam historia och kultur. I Sydeuropa finns goda utvecklingsmöjligheter som inte kan utnyttjas utan den samordning och helhetssyn som utarbetandet av en makroregional strategi ger.

Medelhavsområdet är mycket vidsträckt, vilket gör att man kan fråga sig vilken makroregional form som är att föredra. I centrala Medelhavsområdet samlas berörda aktörer kring ett förslag till en adriatisk–jonisk makroregion. De samråd som har anordnats inom ramen för utarbetandet av detta betänkande har resulterat i tre distinkta makroregioner: en i västra Medelhavet, en i centrala Medelhavet, som även kan kallas den adriatiska–joniska makroregionen, och en tredje i östra Medelhavet, med en strukturerad samordning mellan dessa.

De olika Medelhavsregionerna har samma typ av klimat och likartade ekotyper. Jordbruksprodukterna är av samma slag från norr till söder och från öster till väster och utgör trots sin mångfald ett enhetligt produktsortiment. Miljöproblemen (t.ex. bränder) är desamma överallt. Länderna kring Medelhavet utgör världens främsta turistmål, och därför ligger det i deras intresse att samarbeta för att förbättra utsikterna för denna ekonomiska sektor, som är

mycket viktig för de flesta av dem.

När det gäller utvecklingsmöjligheterna är det nödvändigt att inrätta en transportstrategi för hela området med fokus på sjöfarten, särskilt godstransporter. En mängd sjöfartsförbindelser av olika slag bör öppnas. Det finns även optimala förutsättningar för utveckling av förnybar energi i Medelhavsområdet, särskilt solenergi. För mål av detta slag kan den makroregionala strategin bidra med lämpliga insatser genom bidrag från partner som Europeiska investeringsbanken.

Den biologiska mångfalden är särskilt stor i Medelhavsområdet men också allvarligt hotad. Fiskbestånden hotas av överfiske. Medelhavet är ett slutet hav med en mycket intensiv sjöfart, och dess kuster har en synnerligen stark befolkningstillväxt som förstärks av turismen. Kust- och havsmiljön är därför ett av de största problemen i området. En samordnad politik bör främjas för behandlingen av fångst som kastas överbord, samtidigt som samarbetet mellan lokala myndigheter från norr till söder måste utökas med stöd från grannskapspolitiken.

Medelhavsområdet med sina 500 miljoner invånare, varav knappt en tredjedel bor inom EU:s gränser, utgör ett viktigt närområde för unionen fram till 2020 och tiden därefter. En stark utveckling kring Medelhavet kan ge drivkraft åt hela den europeiska ekonomin.

Medelhavsområdet är oorganiserat inom ramen för EU. När det gäller samarbete och sammankoppling kan man konstatera att resultaten i området är mycket dåliga. De utmaningar som de politiska myndigheterna i Medelhavsområdet står inför skulle lättare kunna hanteras genom gemensamma diskussioner och planering.

Befolkningarna i de delar av Medelhavsområdet som inte ingår i EU har mycket låg levnadsstandard i alla avseenden: ekonomiskt, socialt, miljömässigt och politiskt. Dessa samhällen behöver utvecklas för sin egen skull, vilket samtidigt innebär en möjlighet för EU. EU skulle dra nytta av en ökad säkerhet, en mer hållbar kontroll över migrationsströmmarna och direkt medverkan i ett tillväxtområde, vilket skulle få positiva effekter på EU:s egen ekonomi. Vårens händelser i området söder om Medelhavet är dessutom starkt uppmuntrande för utvecklingen av en ny, aktiv grannskapspolitik. Om politiken åtminstone delvis knyts till en makroregional strategi kan den få en konkret territoriell dimension som garanterar bättre genomslagskraft.

De europeiska staterna och regionerna i Medelhavsområdet bör inleda ett förstärkt samarbete som är öppet för alla parter i detta område, som har en så stor betydelse för EU:s framtid. En makroregional strategi är det främsta medlet för detta ändamål.

19.3.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR

till utskottet för regional utveckling

över utvecklingen av EU:s makroregionala strategier: erfarenheter och framtidsutsikter, framför allt för Medelhavsområdet (2011/2179(INI))

Föredragande: Nikolaos Salavrakos

FÖRSLAG

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar idén om en makroregional strategi, som på grundval av den erfarenhet som vunnits i befintliga makroregioner kan främja utvecklingen av synergier och samordnade strategier mellan EU, berörda medlemsstater, kandidatländer och tredjeländer, regioner och lokala myndigheter, och därmed främja hållbar tillväxt, sysselsättning, säkerhet och miljöskydd genom att utveckla projekt för territoriellt samarbete i områden med gemensamma geografiska, historiska och kulturella särdrag, för att hantera gemensamma utmaningar med hjälp av en gräsrotsbaserad strategi och därmed undvika planlösa insatser och bristande samstämmighet. Parlamentet efterlyser även fler synergieffekter mellan olika makroregionala strategier.
2. Europaparlamentet efterfrågar en mer långsiktig finansieringslösning för de makroregionala strategierna inom ramen för EU:s budget, för att finansiera åtgärder som inte omfattas av sammanhållningspolitiken, dvs. samarbetet med tredjeländer. Erfarenheter från Östersjöstrategin visar dessutom att det finns ett behov av ”startkapital” för planeringen och utarbetandet av projekt till stöd för strategin.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att beakta EU:s makroregionala strategier när man fattar beslut om budgetanslag, såsom sammanhållnings- och strukturfonderna, forskning och utveckling och framför allt regionalt samarbete. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och rådet att undersöka om de makroregionala strategierna behöver direkt finansiering för att kunna genomföras med framgång.
4. Med hänsyn till de många likartade ekonomiska, sociala och miljömässiga utmaningar

som samtliga regioner där Medelhavet ingår som en viktig del av kulturarvet står inför, betonar Europaparlamentet fördelarna med att upprätta en makroregion för hela Medelhavsområdet, antingen som en helhet eller i form av sammankopplad subregioner, som i det pågående adriatisk-joniska initiativet, för att ta sig an dessa nyckelområden inom vilka synergier, partnerskap och regionalt samarbete bör stärkas för att skapa hållbar tillväxt i Medelhavsområdet.

5. Europaparlamentet betonar att den adriatisk-joniska makroregionala strategin utgör en betydelsefull faktor för försoning mellan områdena på västra Balkan och därmed kan hjälpa dessa länder på vägen mot EU-medlemskap.
6. Europaparlamentet anser att det för att en makroregional strategi för Medelhavsområdet ska kunna genomföras är nödvändigt att utgå från erfarenheterna och arbetet i befintliga regionala institutioner. Dessutom bör möjliga samarbeten eftersträvas med de befintliga institutionerna och i synnerhet med – utöver unionen för Medelhavsområdet – Europeiska investeringsbanken och Arlem.
7. Europaparlamentet understryker att makroregionen kring Medelhavet skulle kunna säkra att EU:s olika program för Medelhavsområdet kompletterar varandra och att befintlig finansiering används så effektivt som möjligt. Ett verkligt mervärde skulle också kunna tillföras unionens konkreta projekt för Medelhavsområdet, och relevanta tredjeländer och regioner skulle kunna involveras inom ramen för grannskaps- och partnerskapsinstrumentet när strategin ska utarbetas, i strikt överensstämmelse med de rättsstatliga principerna och på grundval av respekten för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och demokratiska principer. Vid behov skulle principen ”mer för mer” kunna främjas.
8. Europaparlamentet betonar att viktiga insatsområden i makroregionen kring Medelhavet bör föras till lämplig subregional nivå för samarbete inom ramen för specifika projekt. Insatsområdena bör omfatta energinät, vetenskapligt samarbete och innovation, kulturella nätverk, utbildning och fortbildning, turism, handel, miljöskydd, hållbar sjöfart, sjöfartsskydd och sjösäkerhet samt skydd av den marina miljön mot föroreningar, överfiske och olagligt fiske, genom inrättandet av ett integrerat nätverk av rapporterings- och övervakningssystem för sjöfartsverksamhet, stärkning av goda styrelseformer och effektiv offentlig förvaltning för att främja sysselsättningen.
9. Europaparlamentet anser att det är viktigt, särskilt efter händelserna under den arabiska våren, att den nya makroregionen bidrar till utarbetandet av en ny strategi med tredjeländer för korrekt hantering av de immigrationsflöden och ömsesidiga fördelar som den ökade rörligheten innebär, baserad på insatser tillsammans med tredjeländer för att bekämpa fattigdom, främja sysselsättning och rättvis handel, och därmed bidra till stabiliteten i makroregionen.
10. Europaparlamentet anser att en av de huvudsakliga prioriteringarna i en sådan strategi bör vara att utveckla syd-syd-handeln, skapa regionala marknader samt minska tullavgifterna och handelshindren mellan länderna i regionen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	12.3.2012
Slutomröstning: resultat	+ : 58 - : 1 0 : 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Laima Liucija Andrikiienė, Véronique De Keyser, Barbara Lochbihler, Monica Luisa Macovei, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Hannes Swoboda, Indrek Tarand, Ivo Vajgl
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Philippe Boulland

2.3.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING

till utskottet för regional utveckling

över utvecklingen av EU:s makroregionala strategier: erfarenheter och framtidsutsikter, framför allt för Medelhavsområdet (2011/2179(INI))

Föredragande: Malika Benarab-Attou

FÖRSLAG

Utskottet för kultur och utbildning uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet bekräftar att makroregionerna, i egenskap av områden med en gemensam historia och kollektivt minne och med samma geografi, klimat och kultur, utgör en lämplig referensram för fastställandet av prioriteringarna för program och finansiering på europeisk nivå. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att det i Medelhavets södra delar pågår en aldrig tidigare skådad utveckling som EU måste stödja genom nya initiativ.
2. Europaparlamentet anser att en makroregional strategi i Medelhavsområdet måste samordna den befintliga EU-finansieringen, i synnerhet den finansiering som görs via grannskapspolitiken, sammanhållningspolitiken och politiken om territoriellt samarbete, för att genomföra projekt i syfte att hantera de gemensamma utmaningarna, såsom att skydda och utveckla kulturarvet i Europa och Medelhavsområdet. Parlamentet påminner om betydelsen av en samordnad och balanserad grannskapspolitik i söder och kulturella projekt som är berättigade till stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) för att klara av dessa utmaningar.
3. Europaparlamentet betonar att makroregionerna utgör en gynnsam ram för de lokala politiska aktörernas liksom de icke-statliga aktörernas medverkan, eftersom de utvecklar effektiva samordningssystem som främjar strategier på gräsrotsnivå för att det civila samhället på ett meningsfullt sätt ska delta i det politiska beslutsfattandet och för att skapa synergier mellan befintliga initiativ för att optimera resurserna och föra samman de involverade aktörerna.
4. Europaparlamentet stöder projektet att skapa en adriatisk-jonisk makroregion för att föra

samma medlemsstater och tredjeländer med en gemensam ekonomisk, historisk och kulturell situation.

5. Europaparlamentet konstaterar att makroregionen i Medelhavsområdet, när det gäller mänsklig civilisation och i historisk betydelse, är mycket mer vidsträckt än det avgränsade geografiska området och kan omfatta länder vid Atlantkusten såsom Portugal och Marocko, och länder från andra regioner såsom Svartahavsområdet.
6. Europaparlamentet betonar att Medelhavsområdet, i egenskap av decentraliserat samarbetsområde som sträcker sig utöver rent geografiska gränser, är viktigt för att stärka regionöverskridande beslutsfattande och utbyte av goda metoder, särskilt i fråga om demokrati, mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, miljö, ekonomisk utveckling, ekoturism samt partnerskap som avser kultur, forskning, utbildning, ungdomar och idrott. Parlamentet betonar den särskilda vikten av utbildning som en katalysator för övergången till demokrati.
7. Europaparlamentet anser att makroregionen i Medelhavsområdet måste utvecklas i enlighet med internationella bestämmelser om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, särskilt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar.
8. Europaparlamentet betonar vikten av den kreativa och kulturella sektorn och anser att denna ekonomiska sektor kommer att spela en allt viktigare roll för ekonomisk tillväxt och sysselsättning i regionen. Parlamentet kräver att särskild uppmärksamhet ägnas åt genomförande av kulturella och akademiska utbytesprogram och åt stärkande av kulturella och stabila turistförbindelser.
9. Europaparlamentet anser att kulturturismen kan ha särskilt stor inverkan på Medelhavsområdet, både ur ekonomisk synvinkel och som en faktor för ömsesidig kunskap och förståelse mellan kulturer.
10. Europaparlamentet betonar att en makroregion i Medelhavsområdet skulle främja den interkulturella dialogen och därmed berika EU:s gemensamma kulturarv, mobilisera det civila samhället samt icke-statliga organisationers och Medelhavsmedborgares deltagande i EU:s kultur- och utbildningsprogram.
11. Europaparlamentet påminner om den grundläggande roll som utbildning spelar för demokratin och för den ekonomiska och sociala utvecklingen, och om vikten av yrkesutbildning för att bekämpa ungdomsarbetslöshet.
12. Europaparlamentet understryker att det inom ramen för makroregionen i Medelhavsområdet och med hänsyn till de ungas motivation, särskilt i de sydliga länderna, är viktigt att stärka samarbetet när det gäller ungdomar genom att främja de europeiska programmen och skapa synergier med det arbete som utförs av Medelhavskontoret för ungdom.
13. Europaparlamentet betonar vikten av att särskilt fokusera på ungdomar, eftersom de kommer att utgöra grunden för en ny generation och ha störst inflytande på hur deras respektive länder kommer att klara sig i framtiden.

14. Europaparlamentet understryker att samarbete på det audiovisuella området kan spela en viktig roll för att sprida demokratiska värderingar i alla länder i makroregionen.
15. Europaparlamentet rekommenderar, i syfte att främja utbytesprogram, dynamisk forskning, innovation och livslångt lärande, att man inrättar nätverk med högre utbildnings- och forskningsinstitutioner i den framtida makroregionen i Medelhavsområdet och utvecklar utbildningsinfrastrukturen i regionen samt avskaffar hindren för rörligheten för studerande, personer som genomgår yrkesutbildning, unga volontärer, lärare, utbildare, forskare och administrativ personal. Parlamentet betonar behovet av att förbättra kvaliteten på undervisning och forskning i dessa nätverk genom att man anslår tillräckliga medel och stöder programmen Tempus och Erasmus Mundus, särskilt med hänsyn till det låga antal personer som har mottagit stöd inom ramen för Erasmus Mundus-programmet i Medelhavsområdet.
16. Europaparlamentet konstaterar att konstnärers och konstverks rörlighet i Europa och Medelhavsområdet begränsas genom olika hinder, som varierar mellan länder och regioner och inte bara förknippas med viseringsproblem utan även med avsaknaden av en status för konstnärer och med de villkor som gäller för konstnärer i egenskap av skapare av konstproduktion, i synnerhet i de södra länderna. Parlamentet anser att en makroregion i Medelhavsområdet skulle främja ett ömsesidigt erkännande av konstnärers status, erbjuda en möjlighet att diskutera rörlighet och optimera utnyttjande av utbildningsprogram, nätverksuppbyggnad och fri rörlighet för kulturaktörer, konstnärer och konstverk.
17. Europaparlamentet efterlyser för nästa programperiod genomförandet av ett ”Erasmusprogram för Europa och Medelhavsområdet” i syfte att främja rörlighet över gränserna för studenter från båda sidorna av Medelhavet samt ett ”Leonardo da Vinci-program för Europa och Medelhavsområdet” för ungdomar som vill skaffa sig yrkesutbildning utomlands, inom ramen för en makroregional strategi.
18. Europaparlamentet betonar behovet av att vidta åtgärder för att motverka den tilltagande tendensen till kompetensflykt från denna region.
19. Europaparlamentet begär att man drar största möjliga nytta av Medelhavsområdets historiska, kulturella och språkliga mångfald, som är en innovationskälla som främjar kulturella och kreativa industrier samt turismnäringen. Parlamentet kräver att samarbete mellan museer och kulturinrättningar uppmuntras och stöds.
20. Europaparlamentet påminner om att länderna runt Medelhavet särskilt intresserar sig för europeiska filmer och audiovisuella verk, som fortfarande i hög grad påverkar dialogen mellan kulturerna i denna region, som en del av det nuvarande skedet i den demokratiska utvecklingen i dessa samhällen.
21. Europaparlamentet rekommenderar att bättre samarbete och handel bör eftersträvas med tredjeländer i syfte att främja de europeiska produktionernas status på den globala marknaden, särskilt i Medelhavsområdet, och därmed uppmuntra kulturellt utbyte och inrättande av nya initiativ till stöd för dialogen mellan Europa och Medelhavsområdet och den demokratiska utvecklingen i hela området, inte minst med tanke på de åtaganden som gjordes vid Europa–Medelhavskonferensen om film.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	29.2.2012
Slutomröstning: resultat	+ : 23 - : 2 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Gianni Pittella, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Emil Stoyanov, Hannu Takkula, László Tökés, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Heinz K. Becker, Seán Kelly, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Olga Sehnalová, Rui Tavares
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Miguel Angel Martínez Martínez

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	21.6.2012
Slutomröstning: resultat	+ : 40 - : 2 0 : 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	François Alfonsi, Catherine Bearder, Jean-Paul Besset, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Ewald Stadler, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Antonello Antinoro, Pat the Cope Gallagher, Jens Geier, Lena Kolarska-Bobińska, James Nicholson, Ivari Padar, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Czesław Adam Siekierski, Patrice Tirolien